

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด

สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอพล)

— บ้านท่านางแนว — บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔

(บ้านหนองโคก)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอพล) — บ้านท่านางแนว — บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านหนองโคก)

ในท้องที่อำเภอพล อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น และอำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่สร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอพล) – บ้านท่านางแนว – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านหนองโคก) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอพล) – บ้านท่านางแนว – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านหนองโคก) อยู่ในท้องที่อำเภอพล อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น และอำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิณสุตานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (อำเภอพล) - บ้านท่านางแนว - บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านหนองโคก) ในท้องที่อำเภอพล อำเภอเวียงชัย จังหวัดขอนแก่น และอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้